

København 1. december 2018

Partsindlæg til B-forslag om omskæring

Mit navn er Morten Lorentz Pedersen og jeg er cand.scient. i molekylærbiologi og kemi samt ph.d. i genetik. Dette er mit partsindlæg til B-forslag FT-00124 om omskæring som ekspert i genetik.

Jeg vil meget kraftigt opfordre Sundhedsudvalget og Folketingets medlemmer til at undersøge emnet meget grundigt inden man evt. forkaster et forbud, eller, at man bruger et forsigtighedsprincip og godkender et forbud med mulighed for dispensation i helt særlige tilfælde. Jeg vil samtidigt meget kraftigt opfordre Sundhedsudvalget og alle Folketingets medlemmer til også at inddrage genetisk viden og indsigt i sin afgørelse; idet omskæring ikke kun går ud over det omskårne barn. Ved inddragelse af den nyeste viden indenfor epigenetik (arvelige forandringer i genudtryk eller fænotype, som er uafhængig af forandringer i DNA-sekvensen) kan man med stor sandsynlighed sige at omskæring også går ud over børn af den omskårne; uanset deres køn. Mere herom senere.

Dette skal ikke opfattes som en fyldestgørende rapport om konsekvenserne af omskæring fra en genetisk/epigenetisk vinkel, men blot en forsmag på en sådan rapport. En fyldestgørende rapport vil bl.a. også indeholde anbefalinger til fremtidig forskning i emnet.

Hovedkonklusion:

Omskæring af jødiske børn har fundet sted i så lang tid og indenfor en så afgrænset population, at så længe begge forældre kan spore deres jødiske aner tilbage i tiden igennem tilstrækkeligt mange generationer, så burde risikoen for at barnet (og evt. børnebørn) får blivende psykiske men og skader på hjernen være minimale.

Omskæring af spædbørn af ikke-jøder har til gengæld signifikant højere risiko for at udvikle sig til alvorlige konsekvenser for både den omskårne, dennes fremtidige børn, og for resten af samfundet; og derfor bør omskæring kun tillades hvis der kan findes rimelige modforholdsregler mod disse konsekvenser. Dette skal ikke opfattes som et argument for kasteration af den omskårne, da dette af selvindlysende årsager ikke er en sådan rimelig modforholdsregel. Men hvis fællesskabet skal påføres at betale for konsekvenserne, så har fællesskabet også en helt legal interesse i at begrænse disse konsekvenser mest muligt. Indenfor den jødiske befolkning har konsekvensen af mange års omskæring sandsynligvis været den, at gener er forsvundet ud af den jødiske befolkning. Gener, som giver en hjernefysiologisk eller psykisk ulempe for et omskåret barn, men som kan have alle mulige positive eller neutrale effekter for barnet, hvis ikke det er blevet omskåret. – Og altså også gener, som vil påføre samfundet ekstra udgifter såfremt bæreren af genet udsættes for det kolossale traume og svigt det jo er at blive omskåret som spæd.

Man kan sagtens forestille sig, at man på sigt kan åbne for en kontrolleret adgang til omskæring, hvis en forudgående gentest viser, at man med stor sandsynlighed vil stå igennem dette kolossale traume og svigt, men vi har ikke i dag den fornødne viden til at designe en

gentest, som med bare nogenlunde sikkerhed kan forudsige om et barn vil vokse op og blive en belastning for samfundet pga. af et sådant traume efter omskæring som spæd.

Baggrund:

Man ved fra vel-kontrollerede forsøg med dyr og fra spørgeskemaundersøgelser med mennesker, at traumatiske oplevelser tidligt i livet kan ses som blivende ændringer i udviklingen af centrale områder dybt i hjernen (Se f.eks. følgende kilder: <https://www.doctorsopposingcircumcision.org/for-professionals/psychological-impact/>, <https://www.psychologytoday.com/us/blog/moral-landscapes/201501/circumcision-s-psychological-damage>, <https://www.psychologytoday.com/us/blog/mindful-anger/201706/4-ways-childhood-trauma-impacts-adults>, <https://www.nctsn.org/what-is-child-trauma/trauma-types/early-childhood-trauma>). I dag har man så yderligere kunnet konstatere, at stress tidligt i livet ændrer på mængderne af såkaldte mikro-RNA, som sædcellen bærer med sig og bidrager til fosterudviklingen med (Se: <https://doi.org/10.1038/s41398-018-0146-2>). Vi har altså at gøre med en mekanisme, som ikke bare rammer det stakkels omskårne spædbarn, men også børn af fædre, som har oplevet det kolossale traume og svigt det jo er at blive omskåret som spæd. Tidlige traumatiske oplevelser som f.eks. omskæring sætter således ikke blot sit præg på det drengbarn som det går ud over; det påvirker også den næste generation af begge køn, som den omskårne dreng kan vokse op og blive fader til. Præcis hvor alvorlige disse ændringer er, kan være svært præcist at fastslå. Men det er påfaldende, at USA og Mellemøsten er to af verdens suverænt mest voldelige steder, når der korrigeres for sociale faktorer mm, samtidig med at disse to steder også har den højeste forekomst af omskæring. Nogen vil måske påstå, at dette har noget at gøre med adgangen til våben de to steder, men f.eks. i Schweiz hvor alle har adgang til skydevåben og hvor meget få er omskårne ser man ikke samme tendens til vold.

Det omskårne barns risiko for at udvikle PTSD, manglende empati, psykopatiske egenskaber, samt udvikle voldelig og/eller risikabel adfærd (f.eks. afhængighed af hårde stoffer), og give ændringer af biologisk betydning videre til næste generation som følge af tidlige traumer pga. omskæring er alle højst sandsynligt individuelt genetisk betinget.

PTSD, manglende empati, psykopatiske egenskaber, samt voldelig og/eller risikabel adfærd vil højst sandsynligt have resulteret i en manglende evne til at blive et produktivt individ med kone og børn i en meget stor del af de ca. 3800 år jøderne har praktiseret omskæring. Den jødiske befolkning besidder derfor med stor sandsynlighed meget få genetiske varianter i deres genpulje, som giver øget sandsynlighed for de alvorligste af de skader der kan forekomme i kategorierne beskrevet tidligere som følge af omskæring, og det er derfor overvejende sandsynligt at en helt ren jødisk afstamning vil give en meget lille sandsynlighed for negative effekter ved omskæring, mens risikoen i blandede afkom med et ikke-jødisk bidrag sandsynligvis vil være næsten på højde med resten af befolkningen. Spørgsmålet om fri adgang til omskæring blandt jøder bliver derfor meget hurtigt til et spørgsmål om racerenhed; hvilket jo af historiske årsager er et kontroversielt emne i lige netop denne befolkningsgruppe.

I alle andre befolkningsgrupper, med helt almindelig forekomst af genetiske varianter i deres genpulje af de gener, som giver øget sandsynlighed for de alvorligste af de skader der kan forekomme i kategorierne beskrevet tidligere som følge af omskæring, bliver spørgsmålet om omskæring i højere grad et spørgsmål om hvem der skal betale regningen for alle de sociale og sundhedsmæssige omkostninger, som skader pga. omskæring kan udløse. Hvis forældrene f.eks. pålægges at tegne en forsikring som dækker alle disse udgifter, så er den økonomiske risiko for den almindelige befolkning ved omskæring af ikke-jøder naturligvis tilsvarende mindre. Om politiet og retsvæsenet så er gearet til et øgt pres fra voldelige individer, som er blevet kriminelle som følge af deres tidlige traumer pga. omskæring er et helt andet spørgsmål. Spørgsmålet om hvem der skal betale for de øgede udgifter til retsvæsen, politi, og erstatning til ofrene, hvis ikke disse udgifter er dækket af en obligatorisk forsikring forældrene skal tegne inden de omskærer deres barn, står ligeledes helt åbent som tingene er nu.

Andre genetiske omstændigheder kan og vil bidrage til hyppigheden af formindsket funktionalitet i de dele af hjernen, som er vigtige for udvikling af basale empatiske funktioner, som følge af omskæring; herunder tæt genetisk slægtsskab imellem forældrene til den omskårne og en opvækst under forhold, hvor udvikling af empatiske funktioner ikke stimuleres eller direkte hæmmes. Det kan derfor være af afgørende betydning for fredelig sameksistens med befolkningsgrupper, som gør deres voldspsykopater til helte og som praktiserer fætter-kusine ægteskaber, hvis disse befolkningsgrupper ikke også har fri adgang til at omskære deres drengebørn; som kan opleve en øget risiko (Altså: en højere risiko end gennemsnitsbefolkningen af ikke-jøder) for at udvikle sig til voldspsykopater som følge af omskæringen.

Derudover er der naturligvis de etiske og moralske aspekter i sagen, men jeg vil ikke gøre mig til ekspert i etiske og moralske aspekter ved omskæring og jeg vil heller ikke kunne udtale mig om den rent lægefaglige side af sagen, eller om det ønskelige i at forvise imamer og rabbinere fra hospitalet, så længe der ikke er tale om en døende patient. Men set fra en rent genetisk vinkel så vil det helt sikkert være gavnligt for hele samfundet, hvis omskæring begrænses til kun at være lovligt i befolkningsgrupper, som ikke blander sig genetisk med resten af befolkningen, og som har en ubetydelig forekomst af gen varianter som giver øget risiko for de alvorligste af de biologiske og mentale skader der kan forekomme i kategorierne beskrevet tidligere som følge af omskæring.

Jeg bemærker at det ikke alene er indenfor hård naturvidenskab, at der ikke er nogen slinger i valsen i forhold til at tage afstand fra ethvert tilløb til at bruge kultur og religion til at relativere den traumatisering af børn, som omskæring jo er. For eksempel har psykoanalytikeren Lloyd deMause (https://en.wikipedia.org/wiki/Lloyd_deMause) skrevet bogen *The Origins of War in Child Abuse* (Link til online kopi af bogen her: <http://psychohistory.com/books/the-origins-of-war-in-child-abuse/>), hvor emnet behandles ud fra hans baggrund som psykoanalytiker.

Morten Lorentz Pedersen, ph.d.
Borgskrivervej 3, 2. th.
2400 København NV

M: 2613-6007

E: politik@mortenlorenz.com